

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	11XCoE/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	2309207610
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2309207610.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO : 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO : 36 864 421, v mene ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti povinnému F. H., bývajúcemu v G. č. XXX, zastúpenému opatrovníkom JUDr. Janou Braníkovou, zamestnankyňou Okresného súdu Galanta, o vymoženie 541,73 Eur s príslušenstvom a trovy exekúcie, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 23 Er 324/2009, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. októbra 2013, sp. zn. 3 CoE 165/2013, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie z a s t a v u j e.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením z 22. marca 2012, č. k. 23 Er 324/2009 - 14, zastavil exekúciu vedenú na základe rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“), a to s poukazom na neprijateľnosť a neplatnosť rozhodcovskej doložky, ktorá nebola spôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť a vydať rozsudok, ktorý by bol materiálne vykonateľný.

Toto rozhodnutie napadla oprávnená odvolaním, v ktorom zároveň navrhla konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.

Krajský súd v Trnave uznesením z 28. októbra 2013, sp. zn. 3 CoE 165/2013, napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil a návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, v ktorom odvolací súd zamietol návrh oprávnenej na

prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie vo výroku, v ktorom odvolací súd potvrdil prvostupňové uznesenie, napadla dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), oprávnenej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), súdy sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Dovolateľka žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Zároveň navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), posudzujúc rípuťnosť dovolania podľa ustanovení § 236 a nasl. O.s.p. v znení do 31. decembra 2014 (teda ku dňu podania dovolania), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 ECdo 148/2013, 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 4 Cdo 56/2013, 4 ECdo 318/2013, 4 CoE 101/2013, 4 ECdo 86/2014, 4 CoE 29/2014, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). V konaní o jej dovolaní vzniklo procesne úspešnému povinnému právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá úspech v dovolacom konaní nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky však povinnému náhradu trov týchto konaní nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli a tento si ich ani neuplatňoval (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.